

VENDIM
Nr. 12, datë 10.3.2016

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	“
Sokol Berberi	anëtar i	“	“
Vitore Tusha	anëtare e	“	“
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	“
Gani Dizdari	anëtar i	“	“
Besnik Imeraj	anëtar i	“	“
Fatos Lulo	anëtar i	“	“
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	“

me sekretare Edmira Babaj, në datën 11.12.2015 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 70/24 Akti, që i përket:

KËRKUES: Petref Halili

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Inspekto-rati i Ndërtimit Urbanistik Vlorë, Bashkia Vlorë, Këshilli i Rregullimit të Territorit Bashkia Vlorë, ALUIZN-i, qarku Vlorë, Avokatura e Shtetit.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 00-2014-2991 (422), datë 8.7.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131/f dhe 134 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (KEDNJ); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Fatmir Hoxha, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Bashkisë së Vlorës dhe ALUIZNI-it Drejtoria e Vlorës, të cilat janë shprehur për rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuarisi Petref Halili, si punëtor i ish-ndërmarrjes bujqësore “Rinia”, Vlorë, është pajisur me tokë bujqësore në përdorim, e ndodhur në qytetin e Vlorës. Mbi këtë sipërfaqe toke në vitin 1992, pa leje nga organet kompetente, kërkuarisi ka ndërtuar një lokal shërbimesh. Për këtë objekt kërkuarisi ka plotësuar formularin e vetëdeklarimit për legalizimin e tij, kërkesë që është pranuar nga ALUIZNI dhe janë realizuar procedurat e kalimit të pronësisë. Mbi këtë bazë kërkuarisi është bërë pronar i pasurisë me sipërfaqe trualli 500 m² dhe sipërfaqe ndërtimore të objektit njëkatësh 260 m².

2. Në vitin 2008 subjekti i interesuar, Bashkia Vlorë, ka nxjerrë në favor të shtetasve E.T. dhe A.B. lejen e sheshit të ndërtimit, si dhe ka pajisur me leje ndërtimi një shoqëri ndërtimore. Këto akte përfshijnë edhe sipërfaqen e tokës dhe objektin që posedonte kërkuarisi Petref Halili sipas aktit të marrjes së tokës në përdorim dhe që në atë kohë ishte në proces legalizimi. Në vitin 2009, Inspektorati Urbanistik Vendor i Bashkisë Vlorë ka urdhëruar dhe realizuar prishjen e objektit njëkatësh të ndërtuar nga kërkuarisi. Për pasojë, kërkuarisi i është drejtuar me padi Gjykatës së

Rrethit Gjyqësor Vlorë me objekt shpërblimin e dëmit jashtëkontraktor në shumën 12.000.000 lekë, në bazë të nenit 608 të Kodit Civil.

3. Me vendimin nr. 758, datë 1.4.2010, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Vlorë ka vendosur pranimin e kërkesëpadisë dhe detyrimin e INU-së Bashkia Vlorë që të dëmshpërblejë kërkuuesin në shumën 17.717.818 lekë.

4. Me vendimin nr. 182, datë 9.11.2010, Gjykata e Apelit Vlorë ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të mësipërm. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs Bashkia Vlorë.

5. Me vendimin nr. 00-2014-2991 (422), datë 8.7.2014, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur: *“Prishjen e vendimit nr. 182, datë 9.11.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë dhe të vendimit nr. 758, datë 1.4.2010, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë, dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Vlorë.”*.

6. Pas kthimit të çështjes për rishqyrtim, me kërkesën e datës 28.1.20015, kërkuesi ka kërkuar heqjen dorë nga gjykimi, pasi vendimet janë ekzekutuar dhe ai i ka marrë dëmshpërblimet. Për pasojë, me vendimin nr. 107, datë 30.1.2015, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Vlorë ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes.

II

7. **Kërkuesi Petref Halili** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me kërkesën e datës 3.7.2015, për shfuqizimin e vendimit nr. 00-2014-2991 (422), datë 8.7.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, duke argumentuar:

7.1 Është cenuar e drejta e njoftimit, bazuar në nenin 61/3 të ligjit nr. 49/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”. Kërkuesi nuk është njoftuar për zhvillimin e gjykimit në Gjykatën e Lartë as 21 ditë para shqyrtimit të rekursit, as në një moment tjetër.

7.2 Gjykata e Lartë duhej të kishte vendosur mospranimin e rekursit. Ajo nuk ka të drejtë ta shqyrtojë çështjen kryesisht përderisa nuk ka një rekurs që ta vërë atë në lëvizje. Heqja dorë nga rekursi nga pala e paditur në proces është bërë në përputhje me kërkesat e nenit 490 të KPC-së para se të niste shqyrtimi i kësaj çështjeje në seancë gjyqësore dhe është nënshkruar nga vetë titullari i Bashkisë Vlorë.

7.3 Është cenuar e drejta e disponimit të palëve, pasi gjykata nuk mund të dalë tej vullnetit të palëve.

7.4 Është cenuar parimi i sigurisë juridike, pasi vendimi kishte marrë formë të prerë. Edhe pse ishte hequr dorë nga rekursi, Gjykata e Lartë e ka cenuar këtë vendim duke sjellë pasoja shumë të rënda për kërkuuesin.

8. **Subjekti i interesuar, Bashkia e Vlorës**, në prapësimet me shkrim drejtuar Gjykatës është shprehur si vijon:

8.1 Administrata aktuale e Bashkisë së Vlorës nuk mund të arsyetojë rrethanat mbi bazën e të cilave është paraqitur rekursi dhe më pas është hequr dorë prej tij. Kjo për shkak të ndryshimeve në administratë si rezultat i reformës administrativo-territoriale, si dhe të zgjedhjeve të fundit për organet e qeverisjes vendore.

8.2 Vendimi i Gjykatës së Lartë nuk cenon as sigurinë juridike, as të drejtat dhe liritë themelore të individit. Ky vendim është rrjedhojë logjike e vijimit të procedurave gjyqësore, bazuar në dispozitat e KPC-së për të drejtën e ankimit dhe të rekursit.

8.3 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë e ka shqyrtuar rekursin dhe ka marrë vendimin përkatës, pasi, siç rezulton, heqja dorë nga rekursi është bërë më vonë, ndërkohë që në seancën gjyqësore nuk është paraqitur përfaqësuesi i Bashkisë për ta konfirmuar atë.

8.4 Kërkuesi nuk ka shteruar mjetet juridike për mbrojtjen e së drejtës. Çështja është duke u gjykuar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë dhe do të zgjidhet duke eliminuar mangësitë procedurale të pretenduara nga palët.

9. **Subjekti i interesuar, ALUIZNI, Drejto-ria e Vlorës**, në prapësimet me shkrim drejtuar Gjykatës është shprehur si vijon:

9.1 Kërkuesi ka aplikuar për legalizimin e një objekti informal, i cili në vitin 2009 është prishur. Në këto kushte ai nuk është objekt i punës së ALUIZNI-t.

9.2 Konkluzioni i gjykatave të faktit se kërkuesi ishte pronar nuk qëndron, pasi në bazë të VKM-së nr. 438/2006, miratimi i kalimit të pronësisë në favor të aplikuesit nuk do të thotë domosdoshmërisht se ky objekt do të pajiset me leje legalizimi.

9.3 Për shkak të mbetjes “e pakonfirmuar” të vërtetësisë së zhvillimit të seancës në Gjykatën e Apelit Vlorë dhe veprimeve të kryera në të, si dhe për shkak të mosnënshkrimit të procesverbalit të seancës gjyqësore në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Vlorë, jemi dakord me vendimin e dhënë nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

10. Gjykata vëren se kërkuesi legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të rregullimit kushtetues të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, si dhe *ratione temporis*, pasi kërkesa është paraqitur brenda afatit të parashikuar nga neni 30/2 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

11. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Gjykata ka theksuar se bazuar në dispozitat kushtetuese dhe ligjore që rregullojnë veprimtarinë e saj, legjitimimi i individit për t’iu drejtuar kësaj Gjykate përbën një nga parakushtet procedurale për ta vënë atë në lëvizje. Në kuptim të neneve 131/f dhe 134/2 të Kushtetutës, ai mund t’i drejtohet Gjykatës për pretendime që lidhen me cenimin e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, si edhe nëse plotëson kriterin kushtetues të “detyrimit për të justifikuar interesin”, i cili është përcaktues i ndarjes së rrethit të subjekteve kushtetuese në dy kategori, subjekte të kushtëzuara dhe subjekte të pakushtëzuara. Individit, si një nga subjektet e kushtëzuara, ka legjitimitet kushtetues vetëm për çështjet që lidhen me interesat e tij (*shih vendimin nr. 59, datë 23.7.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, individit ka detyrimin të provojë se në ç’mënyrë ai është prekur në të drejtat e tij kushtetuese si pasojë e një procesi jo të rregullt ligjor. Interesi i tij për të vepruar duhet të jetë i sigurt, i drejtpërdrejtë dhe vetjak, dhe ai duhet të konsistojë tek e drejta e shkelur dhe te dëmi real i shkaktuar.

12. Bazuar në aktet e dosjes gjyqësore, Gjykata vëren se me vendimin nr. 00-2014-2991 (422), datë 8.7.2014 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit nr. 758, datë 1.4.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë dhe të vendimit nr. 182, datë 9.11.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë, dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Vlorë. Me kërkesën e datës 28.1.2015 kërkuesi ka hequr dorë nga gjykimi, për arsye se vendimet janë ekzekutuar. Për pasojë me vendimin nr. 107, datë 30.1.2015, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Vlorë ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes, vendim i cili ka marrë formë të prerë.

13. Sipas nenit 201 të KPC-së paditësi në çdo fazë të gjykimit mund të heqë dorë nga gjykimi i padisë dhe në këtë rast gjykata vendos pushimin e gjykimit, kurse sipas nenit 299 të KPC-së, gjykata vendos pushimin e gjykimit kur: ... b) paditësi heq dorë nga gjykimi i padisë.... Pushimi i gjykimit, sipas nenit 300 të KPC-së, sjell anulimin e të gjitha veprimeve procedurale, duke përfshirë edhe vendimet që jepen gjatë gjykimit.

14. Bazuar në rrethanat e çështjes konkrete, si edhe në detyrimin që sipas nenit 134, pika 1/g dhe pika 2 të Kushtetutës palët kanë për të provuar interesin, Gjykata vlerëson se në kushtet kur kërkuesi ka hequr dorë nga gjykimi i çështjes, gjë që ka sjellë për pasojë pushimin e gjykimit, atij tashmë i mungon interesi për të vënë në lëvizje këtë Gjykatë. Për rrjedhojë, kërkuesi nuk legjitimohet në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës, dhe kërkesa duhet të rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Fatos Lulo

Anëtarë kundër: Bashkim Dedja (kryetar), Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Besnik Imeraj

MENDIM PAKICE

1. Në çështjen me kërkuar Petref Halili jemi kundër qëndrimit të shumicës për rrëzimin e kërkesës, ndaj në vijim do të paraqesim argumentet tona si gjyqtarë në pakicë.

2. Gjykata ka theksuar se në kuptim të neneve 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës, individ mund t'i drejtohet asaj për pretendime që lidhen me cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e këtyre të drejtave. Juridiksioni kushtetues për shkeljen e të drejtave themelore për një proces të rregullt ligjor bëhet i mundur kur shterohen mjetet juridike të ankimit në gjykatat e zakonshme. Shterimi i mjeteve juridike përbën kusht paraprak që duhet të përmbushet nga individ përpara se t'i drejtohet Gjykatës Kushtetuese. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individ t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimin nr. 31, datë 25.5.2015 të Gjykatës Kushtetuese*).

3. Neni 13 i KEDNJ-së parashikon se “*çdo person, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e njohura nga kjo Konventë, ka të drejtë të paraqesë një ankim efektiv përpara një instance kombëtare edhe atëherë kur kjo shkelje është kryer nga persona që veprojnë brenda ushtrimit të funksioneve të tyre zyrtare*”. E drejta për ankim efektiv është një e drejtë themelore e njeriut dhe nënkupton të drejtën e individit për ankim, ekzistencën e një organi të caktuar për shqyrtimin e ankimit, pranimin e pakushtëzuar të ankimit për shqyrtim, afate të arsyeshme për shqyrtimin e tij, shqyrtimin objektiv, kontrollin gjyqësor, si kontroll përfundimtar ndaj ankimit, si dhe mundësinë e rehabilitimit të mundshëm si pasojë e pranimit eventual të ankimit. Që një “zgjidhje të jetë efektive” Konventa kërkon që ajo t'i lejojë organet e brendshme kompetente të merren si me thelbin e ankesës përkatëse lidhur me shkeljen e një të drejte të Konventës, dhe me dhënien e dëmshpërblimit të përshtatshëm. Një zgjidhje është efektive vetëm nëse ajo është e disponueshme dhe e mjaftueshme. Ajo duhet të jetë mjaftueshme e sigurt jo vetëm në teori, por edhe në praktikë dhe duhet të jetë efektive si në praktikë dhe në ligj, duke marrë parasysh rrethanat individuale të çështjes (*shih El-Masri kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*”, vendim i datës 13 dhjetor 2012; *Kudla kundër Polonisë*, vendim i datës 26 tetor 2000.) Ankimi individual në Gjykatën Kushtetuese është një nga mjetet juridike që ofron sot kuadri kushtetues dhe ligjor shqiptar në dispozicion të individit për mbrojtjen e të drejtave të tij të shkelura nga një proces i parregullt ligjor.

4. Nga rrethanat e çështjes konkrete rezulton se me vendimin nr. 00-2014-2991 (422), datë 8.7.2014 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit nr. 758, datë 1.4.2010 të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Vlorë dhe të vendimit nr. 182, datë 9.11.2010 të Gjykatës së Apelit Vlorë, si dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Vlorë. Pas dhënies së këtij vendimi kërkuar i është drejtuar me kërkesë Gjykatës Kushtetuese duke pretenduar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka vendosur tej kompetencave të tij, pasi ka pranuar për shqyrtim një rekurs nga i cili ishte hequr dorë më parë, për rrjedhojë vendimi i tij është jokushtetues. Pas paraqitjes së kërkesës në Gjykatën Kushtetuese, kërkuar ka paraqitur edhe kërkesë për heqjen dorë nga gjykimi i çështjes në

gjykatën e shkallës së parë, në të cilën do të fillonte shqyrtimi i çështjes pas kthimit të saj nga Gjykata e Lartë. Kjo kërkesë është pranuar nga Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Vlorë, e cila, me vendimin nr. 107, datë 30.1.2015, ka vendosur pushimin e gjykimit të çështjes.

5. Fakti i heqjes dorë nga gjykimi i çështjes është përdorur si argument nga shumica për rrëzimin e kërkesës, e cila ka arsyetuar *“në kushtet kur kërkuesi ka hequr dorë nga gjykimi i çështjes, gjë që ka sjellë për pasojë pushimin e gjykimit, atij tashmë i mungon interesi për të vënë në lëvizje këtë Gjykatë. Për rrjedhojë, kërkuesi nuk legjitimohet në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës dhe kërkesa duhet të rrëzohet.”* (shih paragrafin 14 të vendimit).

6. Në ndryshim nga shumica ne vlerësojmë se kërkuesi jo vetëm legjitimohet për vënien në lëvizje të kontrollit kushtetues, por edhe se kërkesa në thelb është e bazuar dhe duhej të pranohej. Legjitimin e kërkesit ne e shohim në dy aspekte, në atë të shterimit të mjeteve ligjore dhe të provimit të interesit të tij.

7. Për sa i takon shterimit të mjeteve të ankimit, në kuptim të nenit 131/f të Kushtetutës, edhe pse në raste të tilla, të kthimit të çështjes për rishqyrtim nga Gjykata e Lartë, Gjykata ka vlerësuar se nuk jemi përpara një vendimi përfundimtar, i cili të ketë vendosur në mënyrë përfundimtare për themelin e çështjes, rasti në shqyrtim paraqet specifikë, pasi shkeljet e kryera në Gjykatën e Lartë janë të tilla që nuk mund të riparohen në shkallët e tjera të gjykimit. Në kushtet kur Gjykata e Lartë ka shqyrtuar një rekurs nga i cili ishte hequr dorë nga pala rekursuese, duke vepruar në kundërshtim me rregullimet e neneve 480 dhe 490 të KPC-së, ajo ka dalë tej kompetencave të saj ligjore. Në rast se kërkesit do t'i kërkohej përfundimi i procesit në të tria shkallët e gjykimit, pas kthimit të çështjes për rigjykim, atëherë pretendimet e tij do të binin në dekadencë dhe nuk do të merreshin dot më në shqyrtim nga Gjykata Kushtetuese. Po ashtu i gjithë ky proces që do të zhvillohej do të ishte jokushtetues, për sa kohë që vetë vendimi i Gjykatës së Lartë që e ka kthyer çështjen për rigjykim nuk plotëson kërkesat për një proces të rregullt. Siç është theksuar në jurisprudencën kushtetuese, e drejta për një proces të rregullt ligjor nuk mund t'i cenohet palëve në proces për shkaqe që rrjedhin nga mangësitë ose gabimet në veprimtarinë e vetë organeve shtetërore. Në këtë kuptim, kërkesa në Gjykatën Kushtetuese është mjeti efektiv për kërkesin për rivendosjen e së drejtës ë cenuar.

8. Për sa i takon interesit të kërkesit për të vënë në lëvizje Gjykatën, në kuptim të nenit 134/2 të Kushtetutës, sërish vlerësojmë se fakti që ai ka hequr dorë nga gjykimi nuk mund të përdoret si argument për rrëzimin e kërkesës. Edhe pse sipas neneve 201 dhe 299 të KPC-së heqja dorë nga gjykimi passjell pushimin e tij, këto dispozita nuk janë relevante për gjykimin kushtetues. Për sa kohë që shkeljet e kryera nga Gjykata e Lartë janë të tilla që e bëjnë të parregullt atë proces, të gjitha vendimet që do të merreshin pas këtij vendimi do të ishin, gjithashtu, jokushtetuese dhe nuk do të sillnin pasoja për palët në gjykim. Fakti që kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me kërkesën në shqyrtim, provon tërësisht interesin e tij në këtë çështje. Duke vendosur rrëzimin e kërkesës, shumica ka legjitimuar një vendimmarrje jokushtetuese të gjykatave të zakonshme, duke i mohuar kërkesit të gjithë mbrojtjen kushtetuese për të rivendosur të drejtën e tij të cenuar të pronësisë nëpërmjet një procesi jo të rregullt ligjor. Me vendimet gjyqësore të shkallës së parë dhe të apelit kërkuesi kishte realizuar të drejtën e tij, kishte tërhequr paratë e dëmshpërblimit, pra vendimet e prishura nga Gjykata e Lartë kishin sjellë pasoja për të, për rrjedhojë rigjykimi (e më pas pushimi i çështjes) do të thotë se kërkuesi duhet të kthejë dëmshpërblimin e fituar me vendimet gjyqësore. Ky fakt përforcon edhe më shumë interesin e kërkesit për shqyrtimin e vendimit të Gjykatës së Lartë nga Gjykata Kushtetuese, pasi ky vendim ka sjellë pasoja në të drejtat e tij dhe gjykimi kushtetues është mjeti efektiv për rivendosjen e së drejtës.

9. Për të gjitha argumentet e mësipërme, ne gjyqtarët në pakicë vlerësojmë se kërkuesi legjitimohet t'i drejtohet Gjykatës për shqyrtimin e kësaj çështjeje dhe se Gjykata duhej të vendoste pranimin e kërkesës dhe shfuqizimin e vendimit nr. 00-2014-2991 (422), datë 8.7.2014 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i cili duke marrë në shqyrtim një rekurs nga i cili

ishte hequr dorë, ka cenuar parimin e gjykatës së caktuar me ligj, si një nga elementet e së drejtës për një proces të rregullt ligjor të sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Gani Dizdari, Fatmir Hoxha, Besnik Imeraj